

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/166/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2223010536
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2223010536.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovnej a JUDr. Martina Žovince, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 26.07.2023, č. k. OT/93/2023-106, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.05.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda z a m i e t a .

odôvodnenie:

- Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 26.07.2023, č. k. OT/93/2023-106 uznal obžalovaného A. B. za vinného, že dňa 16.07.2023 v čase o 00:05 hodine, po ceste II/503 v smere od obce Hubice na obec Kvetoslavov, v okrese Dunajská Streda, viedol po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Opel Astra, EČV: C., kde pri kilometri 8,20 pred kruhovým objazdom s cestou II/572 prešiel cez obrubník kruhového objazdu a narazil do zvislej dopravnej značky č. 705 - „smerovacia tabuľa“, následne zišiel mimo komunikáciu vpravo na pole a následne späť na komunikáciu, kde zostal stáť pri pravom okraji cesty č. II/503, po čom bol hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu Dunajská Streda v čase o 00:30 hod. podrobený dychovej skúške elektronickým meračom typu AlcoQuant 6020 plus, č.: A410137, ktorou mu bola nameraná hodnota 1,01 mg/l alkoholu v dychu (2,10 promile), teda vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, čím spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Za to mu súd podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu súd výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odložil a určil mu skúšobnú dobu s probačným dohľadom nad jeho správaním na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovanému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas trvania skúšobnej doby. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.
- Proti tomuto rozsudku podal prokurátor na hlavnom pojednávaní, ihneď po jeho vyhlásení, odvolanie, a to proti výroku o treste. Obžalovaný sa vzdal práva podať odvolanie a zároveň vyhlásil, že nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech oprávnenými osobami.
- Podané odvolanie odôvodnil prokurátor podaním zo dňa 08.09.2023, v ktorom uviedol nasledovné (skrátene):
 - Po vyhodnotení všetkých osobných aj listinných dôkazov nachádzajúcich sa vo vyšetrovacom spise, ako aj osobu obžalovaného, jeho osobné aj majetkové pomery, ako i na mieru, akou bol dotknutý verejný

záujem je toho názoru, že obžalovanému mal byť uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorý v sebe nesie tak prvky individuálnej ako aj generálnej prevencie.

3.2. Uložený podmienečný trest odňatia slobody považuje za neprimerane mierny, pretože nezohľadňuje spôsob spáchania činu a potenciálne škodlivý následok, ktorý v sebe ako ohrozovací trestný čin nesie. V danom prípade uloženie podmienečného trestu, hoci aj s dlhšou skúšobnou dobou a probačným dohľadom, nespĺňa ani kritérium primeranosti.

3.3. Jazda pod vplyvom alkoholu je mimoriadne nebezpečný fenomén, keď páchatelovi bola nameraná hodnota nad 2 promile alkoholu v dychu.

3.4. Navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní minimálne 2 mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

4. Na rozhodnutie o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa vykonalo v prítomnosti prokurátora, obžalovaného a jeho obhajcu.

5. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí pridržiaval písomne podaného odvolania a navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v časti výroku o treste a aby sám uložil obžalovanému primeraný a spravodlivý trest. Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že uložený trest zodpovedá pravidlám ukladania trestu, obžalovaný pracuje, všetko ľutuje, a preto navrhuje, aby odvolací súd odvolanie prokurátora zamietol. Obžalovaný sa na verejnom zasadnutí pridržiaval prednesu obhajcu.

6. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

7. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku a dospel k týmto zisteniam a záverom.

8. Odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie prokurátora čo do výroku o treste a aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine a prijatie takého vyhlásenia súdom prvého stupňa), meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

9. Výrok o treste prvostupňový súd odôvodnil tým, že prihliadol na spôsob spáchania činu, a to na úmyselné konanie obžalovaného, ktorý napriek tomu, že pred jazdou požil alkohol, rozhodol sa v neskorej nočnej hodine, kedy je cestná premávka síce menšia, v smere od obce Hubice na obec Kvetoslavov, viesť motorové vozidlo, pričom mu bola nameraná vysoká hodnota alkoholu v dychu, a to 2,10 promile, čo predstavuje stupeň ťažkej opitosti. Riziko spôsobenia škody, či ublíženia na zdraví, resp. ešte ďaleko horšieho následku je potom v takomto prípade mimoriadne vysoké. Obžalovaný narazil do zvislej dopravnej značky č. 705. Pokiaľ ide o zavinenie, súd zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil tohto konania v priamom úmysle, nakoľko predmetné vozidlo chcel viesť a viedol, aj napriek predchádzajúcemu požitiu alkoholu. Z hľadiska poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd zohľadnil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a absenciu priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona. Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť

jeho nápravy, v tomto smere súd zohľadnil predovšetkým skutočnosť, že obžalovaný riadne pracuje a doposiaľ nebol súdne potrestaný. U obžalovaného nejde o vo významnej miere narušeného páchatela, čo zohľadnil pri ukladaní druhu a výmery trestu. Obžalovaný má síce evidovaných 7 priestupkov, no vzhľadom z podkladom vyplývajúcej zárobkovej činnosti obžalovaného, prevádzkovanie taxislužby, rozvoz a zvoz na základe mandátnej zmluvy na sprostredkovanie - vykonávanie rozvozových a zvozových prác na pridelenom a povahu predmetných priestupkov, považoval súd tieto za také, z ktorých nemožno vyvodiť záver o významnej miere narušenosti obžalovaného. Súd dospel k presvedčeniu, že na obžalovaného je v rámci tak individuálnej ako i generálnej prevencie trestu nutné pôsobiť trestom odňatia slobody, ktorý sa nachádza v strednej časti do úvahy prichádzajúcej trestnej sadzby (od 0 do 8 mesiacov), t. j. v trvaní 4 mesiacov, ktorú výmeru považoval súd za primeranú a zohľadňujúcu nielen skutočnosť, že obžalovaný doteraz viedol beztrestný život, svoje konanie pred súdom úprimne oľutoval, ale aj závažnosť a reálnu nebezpečnosť konania, ktorého sa dopustil, keď pod vplyvom skutočne vysokého množstva alkoholu viedol motorové vozidlo. Vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život, prostredie, v ktorom žije a pracuje (mladý človek v produktívnom veku, ktorý riadne pracuje a doposiaľ nebol súdne potrestaný), na okolnosti prípadu, a vzhľadom aj na priznanie sa obžalovaného k spáchaniu skutku a prejavenu ľútosť, dospel súd k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravy obžalovaného nie je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný, preto mu jeho výkon za splnenia podmienok § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona podmienienečne odložil s tým, že mu zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorý považoval za potrebný a efektívny prostriedok na dosiahnutie nápravy obžalovaného. Súd považoval za nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu uložiť obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu aj primerané obmedzenie podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas trvania skúšobnej doby. Skúšobnú dobu určil súd podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v trvaní 24 mesiacov, nakoľko takúto dĺžku trvania skúšobnej doby a dohľadu probačného a mediačného úradníka nad správaním obžalovaného považoval vzhľadom na okolnosti prípadu za primeranú a dostatočnú na dosiahnutie efektívnej ochrany spoločnosti a prevýchovy obžalovaného a predovšetkým na dosiahnutie stavu, aby si obžalovaný plne uvedomil nebezpečnosť a absolútnu neprípustnosť takéhoto konania. Zároveň zohľadňujúc, že obžalovaný spáchal úmyselný a spoločensky nebezpečný trestný čin v súvislosti s vedením motorového vozidla, súd mu popri treste odňatia slobody uložil v rámci modifikovaného rozpätia podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 24 mesiacov.

10. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky relevantné dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Zároveň trest uložený obžalovanému považuje za primeraný a zákonný. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, toto zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku. Na skonštatovanie správnosti záverov prvostupňového súdu odvolací súd uvádza nasledovné:

11. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela, pomery páchatela (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatela a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste.

12. Prvostupňový súd u obžalovaného správne vzhliadol poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval, pričom správne vyhodnotil neexistenciu príťažujúcej okolnosti. Prvostupňový súd taktiež správne prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj na okolnosti na strane páchatela a vyhodnotil, že trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace s podmienienným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky s uložením obmedzenia spočívajúcom v zákaze požívania alkoholických nápojov a súčasné uloženie trestu zákazu činnosti v trvaní 2 roky je pre obžalovaného trestom zákonným

a primeraným, ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti, a ktorý dostatočne naplní funkciu tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

13. K námietkam prokurátora o prezentovanej neúčelnosti trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu a nariadením probačného dohľadu pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona odvolací súd udáva, že pri svojom rozhodovaní musel zohľadniť, že zákonodarca za spáchanie predmetného trestného činu stanovil sadzbu trestu odňatia slobody do 1 roka, pričom množstvo alkoholu v dychu obžalovaného zákonodarca nezohľadnil ako kvalifikačný znak, či kritérium, ktoré by vylučovalo uloženie alternatívnych druhov trestov a ani možnosť podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody. Jedná sa tak, z hľadiska stanovenej trestnej sadzby, o prečin, za ktorý z hľadiska generálnej prevencie zákonodarca považoval za postačujúce stanoviť hornú hranicu trestnej sadzby na 1 rok, čím umožnil za jej spáchanie aj uloženie alternatívnych trestov aj podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody (s výnimkou ustanovenia § 49 ods. 2 Trestného zákona). Nie je úlohou súdu posudzovať správnosť zákonnej úpravy, pretože mu táto úloha, ako osobe interpretujúcej a aplikujúcej právo, neprináleží. Z rovnakého dôvodu nie je namieste, aby súd zákonnú úpravu možností ukladania rôznych druhov trestov zužoval tým, že preferenciou generálnej prevencie automaticky vylúči možnosť uloženia iných druhov trestov tzv. alternatívnych trestov, či možnosť podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, hoci sú splnené zákonné podmienky na ich aplikáciu. Týmto spôsobom by v prípade konkrétneho páchatela výrazne prevažoval prvok generálnej prevencie nad individuálnou prevenciou, čo v právnom štáte nie je želaný stav. Zároveň platí, že z hľadiska primeranosti trestu je potrebné uložiť trest v súlade so zákonnou úpravou, avšak zároveň taký druh trestu a v takej výmere, ktorý je nevyhnutný na splnenie účelu trestu, inak by uložený trest atribút primeranosti nespĺňal.

14. V tomto prípade sa v osobe obžalovaného jedná o osobu, ktorá doposiaľ nebola súdne trestaná, v ústrednej evidencii priestupkov a evidenčnej karte vodiča má zaznamenaných 7 priestupkov na úseku cestnej premávky.

15. Samotné priestupkové postihy obžalovaného, ani množstvo nameraného alkoholu v dychu aj podľa názoru odvolacieho súdu neodôvodňujú ukládanie nepodmienečného trestu odňatia slobody, keď z evidenčnej karty obžalovaného nevyplýva, že by sa jednalo o nedisciplinovaného vodiča sústavne ohrozujúceho ostatných účastníkov cestnej premávky. Tieto skutočnosti (priestupková minulosť obžalovaného) sa premietli do nepriznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, teda že by obžalovaný viedol pred spáchaním stíhanej trestnej činnosti riadny život. Zároveň je nevyhnutné zohľadniť aj závažnosť jednotlivých priestupkov i postoj obžalovaného k spáchanému trestnému činu, ku ktorému sa priznal a úprimne ho oľutoval, čím si uvedomil nebezpečnosť a protiprávnosť svojho konania. Nakoniec možno vziať do úvahy aj povahu spáchaného prečinu, ktorý je ohrozovacím trestným činom, a nebol ním spôsobený žiaden škodlivý následok na živote alebo zdraví. Preto ani z pohľadu odvolacieho súdu nie je možné prisvedčiť odvolacím námietkam prokurátora, prostredníctvom ktorých vykresľuje osobu obžalovaného ako osobu, k náprave ktorej dôjde len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Prvostupňový súd správnym spôsobom zohľadnil okolnosti namietané prokurátorom pri ukladaní trestu, keď u obžalovaného vylúčil uloženie alternatívnych trestov a ukladal trest odňatia slobody, avšak nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by bránili, aby bol obžalovanému trest odňatia slobody podmienenčne odložený s určením probačného dohľadu nad jeho správaním a primeranej skúšobnej doby. Zároveň na prehlbenie výchovného pôsobenia tohto trestu správne okresný súd obžalovanému uložil v rámci probačného dohľadu aj zákaz požívania alkoholických, ktorý obžalovanému zamedzí dlhšiu dobu požívať alkohol a zároveň ho pripraví i do budúcnosti, aby sa škodlivému vplyvu alkoholu vyvaroval, aby sa takáto situácia do budúcnosti už viackrát neopakovala. Zároveň obžalovanému z týchto dôvodov uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 2 roky, čím bude zabezpečená ochrana ostatných osôb pred ním ako vodičom motorového vozidla (trest zákazu činnosti predstavuje najúčinnjší spôsob ochrany spoločnosti pred stíhaným druhom trestnej činnosti) a zároveň bude predstavovať výrazný zásah do bežného života obžalovaného, ktorý ho bude motivovať, aby do budúcnosti viedol riadny život.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je daný zákonný dôvod, ktorý by vylučoval dosiahnutie účelu trestu u obžalovaného práve trestom uloženým prvostupňovým súdom. Namiesto najprísnejšieho druhu sankcie, postačuje pôsobiť na obžalovaného v podobe podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom so skúšobnou dobou, pretože je dôvodné predpokladať, že si nesprávnosť a nebezpečnosť svojho konania uvedomil a i napriek jeho priestupkovej a trestnej minulosti má reálny potenciál viesť do budúcnosti normálny život bez ďalšieho páchania trestnej činnosti. Jediná námietka prokurátora, ktorá nesmerovala voči výmere uloženého trestu odňatia slobody, ale spôsobu jeho výkonu, tak neobstojí, pretože u obžalovaného možno konštatovať, že vzhľadom na osobu páchatela, najmä

s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, možno dôvodne predpokladať, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Správanie obžalovaného počas skúšobnej doby bude súdom sledované a v prípade, ak by nevedol riadny život, bude mu nariadený výkon uloženého trestu odňatia slobody. Vyššia pravdepodobnosť spôsobenia škodlivého následku, vzhľadom na mieru ovplyvnenia alkoholom, ktorá páchatelovi v rozhodnom čase väčšinou nie je známa, tak nepredstavuje dostatočný dôvod na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

17. Záverom k odvolacím námietkam prokurátora odvolací súd dodáva, že prvostupňovým súdom zvolený spôsob trestania v napadnutom rozsudku je dostatočne prísny pre obžalovaného, no zároveň mu umožní naďalej pracovať a finančne zabezpečovať seba, príp. iné osoby na neho odkázané. Výkon čo i len krátkeho trestu odňatia slobody by ho mohol do budúcnosti výrazne znevýhodňovať či dokonca diskvalifikovať pri uplatnení na pracovnom trhu a zbytočne ho spoločensky stigmatizovať, no i narušiť rodinné väzby.

18. Z vyššie uvedených dôvodov, zohľadňujúc pritom namietané skutočnosti prokurátorom, ktorými poukazuje na mieru ovplyvnenia obžalovaného alkoholom na jednej strane a osobou obžalovaného na strane druhej, dospel odvolací súd k záveru, že účel trestu u obžalovaného možno dosiahnuť uložením trestu odňatia slobody 4 mesiace s podmieneným odkladom a nariadením probačného dohľadu na skúšobnú dobu 2 roky za súčasného uloženia obmedzenia podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona a trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 2 roky.

19. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov vyhodnotil odvolacie námietky prokurátora ako nedôvodné, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.